

Bruxelles, 6 iunie 2018
(OR. en)

9622/18

**Dosar interinstituțional:
2018/0204 (COD)**

**JUSTCIV 133
EJUSTICE 66
COMER 51
CODEC 932**

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	31 mai 2018
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2018) 379 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2018) 379 final.

Anexă: COM(2018) 379 final

Bruxelles, 31.5.2018
COM(2018) 379 final

2018/0204 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor)

{SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Printre misiunile Uniunii Europene se numără și aceea de a dezvolta un spațiu european de justiție în materie civilă, bazat pe principiul încrederii reciproce și pe cel al recunoașterii reciproce a hotărârilor. Spațiul de justiție necesită cooperare judiciară la nivel transfrontalier. În acest scop și pentru a facilita buna funcționare a pieței interne, UE a adoptat norme privind comunicarea și notificarea transfrontalieră a actelor judiciare¹ și privind cooperarea în domeniul obținerii de probe². Aceste instrumente sunt esențiale pentru reglementarea asistenței judiciare în materie civilă și comercială între statele membre. Scopul lor comun este de a oferi un cadru eficient pentru cooperarea judiciară transfrontalieră. Acestea au înlocuit, în ceea ce privește relația dintre statele membre³, sistemul anterior, mai complicat, care exista la nivel internațional, instituit de Convențiile de la Haga⁴.

Normele privind cooperarea judiciară au un impact real asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor UE, în calitate fie de persoane fizice, fie de operatori economici. Normele se aplică în procedurile judiciare cu implicații transfrontaliere, în cazul în care buna funcționare a acestora este indispensabilă pentru asigurarea accesului la justiție și la procese corecte (de exemplu, notificarea sau comunicarea în mod necorespunzător a actului de sesizare a instanței este, de departe, cel mai frecvent motiv invocat pentru justificarea refuzului de a recunoaște și de a executa hotărâri judecătorești⁵). Eficiența cadrului de asistență judiciară internațională are un impact direct asupra modului în care cetățenii implicați în litigii transfrontaliere percep funcționarea sistemului judiciar și a statului de drept în statele membre.

Cooperarea armonioasă dintre instanțe este necesară și pentru buna funcționare a pieței interne. În 2018, aproximativ 3,4 milioane de acțiuni civile și comerciale în UE au implicații

¹ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, 10.12.2007, p. 79).

² Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).

³ Regulamentele se aplică în toate țările UE, cu excepția Danemarcei. Danemarca a încheiat la 19 octombrie 2005 un acord paralel cu Comunitatea Europeană privind notificarea sau comunicarea actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială, prin care dispozițiile Regulamentului privind notificarea sau comunicarea actelor și măsurile de punere în aplicare a acestuia i se aplică și Danemarcei. Acordul a intrat în vigoare la 1 iulie 2007. A se vedea JO L 300 din 17.11.2005, p. 55 și JO L 120 din 5.5.2006, p. 23. Trebuie corelat cu celelalte note de subsol

⁴ Convenția din 15 noiembrie 1965 privind notificarea și comunicarea în străinătate a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială; Convenția din 18 martie 1970 privind obținerea probelor în străinătate în materie civilă și comercială.

⁵ Studiu de evaluare a legislațiilor procedurale și a practicilor naționale în ceea ce privește impactul acestora asupra liberei circulații a hotărârilor judecătorești și asupra echivalenței și eficacității protecției procedurale a consumatorilor în temeiul legislației UE privind protecția consumatorilor (efectuat de un consorțiu condus de MPI Luxemburg) – raport final, iunie 2017, disponibil la adresa <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>, p. 60-61, denumit în continuare „studiul MPI din 2017”.

transfrontaliere⁶. În majoritatea acestor cauze (și anume în cele în care cel puțin una dintre părți locuiește în alt stat membru decât cel în care se desfășoară acțiunea), instanțele aplică adesea Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor de mai multe ori în cursul procedurii, deoarece, pe lângă actul de sesizare a instanței, de multe ori trebuie comunicate sau notificate în mod oficial și alte documente (cum ar fi hotărârea care marchează încheierea acțiunii). În plus, aplicarea Regulamentului privind notificarea sau comunicarea actelor nu se limitează la procedurile care se derulează în fața instanțelor civile, deoarece sfera sa de aplicare acoperă, de asemenea, „actele extrajudiciare”, a căror notificare sau comunicare poate fi necesară în diferite proceduri extrajudiciare (de exemplu dezbaterea unei succesiuni la notar sau o chestiune de dreptul familiei soluționată de o autoritate publică) sau chiar în lipsa oricărei proceduri judiciare subiacente.

Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 prevede canale rapide și proceduri uniforme de transmitere a actelor dintr-un stat membru în altul în scopul notificării sau comunicării în acesta din urmă. Regulamentul include anumite standarde minime privind protecția dreptului la apărare (de exemplu, articolele 8 și 19) și prevede condiții legale uniforme pentru notificarea sau comunicarea unui act direct prin intermediul serviciilor de curierat, dintr-un stat membru în altul.

În decembrie 2013⁷, Comisia a adoptat un raport privind aplicarea practică a Regulamentului privind notificarea sau comunicarea actelor. În raportul respectiv s-a concluzionat că, în general, regulamentul a fost aplicat în mod satisfăcător de către autoritățile statelor membre, dar și că integrarea judiciară sporită a statelor membre, datorată faptului că eliminarea *exequatur*-ului (procedură intermediară) a devenit regula generală, a scos la lumină anumite limite ale regulamentului. Prin urmare, raportul urmărea să încurajeze o largă dezbatere publică privind rolul regulamentului în spațiul UE de justiție în materie civilă și privind modul în care notificarea sau comunicarea actelor ar putea fi îmbunătățită în continuare. În acest sens, aplicarea regulamentului a făcut obiectul unor evaluări detaliate în ultimii ani în cadrul unor studii, rapoarte elaborate de Comisie și discuții sub egida Rețelei Judiciare Europene⁸. În 2017, pentru a sprijini analize și concluzii relevante, complete și la zi privind funcționarea efectivă a regulamentului (și care să completeze constatările din alte exerciții de evaluare), Comisia a realizat o evaluare a adecvării acestei reglementări (REFIT), în conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare, în care a analizat modul de funcționare a instrumentului în raport cu cele cinci criterii-cheie obligatorii de evaluare: eficacitatea, eficiența, relevanța, coerența și valoarea adăugată europeană.

⁶ Această cifră reflectă estimările din studiul economic Deloitte, pe care se sprijină evaluarea impactului. Estimările se bazează pe date de la Eurostat, Comisia Europeană pentru Eficiența Justiției din cadrul Consiliului Europei (CEPEJ) și Comisia Europeană și pe informații culese în cursul unor interviuri. Studiul (denumit în continuare „studiul economic”) a fost efectuat de Deloitte în cadrul contractului nr. JUST/2017/JCOO/FW/CIVI/0087 (2017/07). Raportul final nu a fost încă publicat.

⁷ COM(2013) 858 final din 4.12.2013.

⁸ A se vedea lista detaliată a acestora la paginile 15-17 din raportul de evaluare din anexa 8 a evaluării impactului atașată la prezenta propunere, documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD (2018) 287 final.

Constatările din raportul evaluării REFIT au fost utilizate ca bază pentru definirea problemei în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere. Principalele concluzii sunt prezentate în continuare.

În ceea ce privește canalul tradițional de transmitere a unui act către un alt stat membru pentru a fi notificat sau comunicat – transmiterea prin așa-numitele agenții de transmitere și de primire – evaluarea a arătat că acest circuit funcționează la nivel suboptim, adică mai lent și mai puțin eficient decât era de așteptat. Deși noile structuri instituite de instrumentul UE în 2000 au adus cu sine o îmbunătățire vizibilă a timpului necesar pentru completarea cererilor în comparație cu fluxurile de lucru prevăzute de convențiile de la Haga anterioare, termenele propuse în regulament sunt încălcate cu regularitate. În special, nu se face uz pe deplin de potențialul oferit de evoluțiile tehnologice recente. Deși formularea din regulament este „neutră din punct de vedere tehnologic”, canalele de comunicare moderne, în practică, nu sunt utilizate. Acest lucru este cauzat parțial de obiceiurile vechi, parțial de obstacolele juridice și parțial de lipsa interoperabilității sistemelor informatice naționale. Evaluarea impactului a concluzionat că, în acest context, s-ar putea realiza îmbunătățiri substanțiale cu investiții reduse, folosindu-se realizările și standardele juridice ale UE deja existente.

În ceea ce privește metodele alternative de transmitere și de notificare sau comunicare a actelor care oferă canale directe de notificare sau comunicare a actelor în alte state membre, evaluarea a concluzionat că, deși ele furnizează soluții mai ușoare în cazul acțiunilor judiciare transfrontaliere, există moduri în care ar putea fi îmbunătățite: notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat (articolul 14) în temeiul regulamentului este o modalitate populară, rapidă și relativ ieftină de a trimite actul destinatarului, dar nu este foarte fiabilă, având o rată ridicată de eșec. Așa-numita notificare sau comunicare directă prevăzută la articolul 15 din regulament prevede o soluție fiabilă, însă nu poate fi folosită decât în mod limitat. Cu privire la această chestiune, propunerea aduce o modificare punctuală, cu obiectivul de a îmbunătăți eficiența metodelor existente. În plus, regulamentul completează lista metodelor alternative de transmitere și notificare sau comunicare transfrontalieră a actelor cu metoda electronică, care ar urma să fie un echivalent virtual al dispoziției privind notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat prevăzută de regulament.

Îmbunătățirea canalelor de transmitere și notificare sau comunicare existente în regulament se va face în paralel cu consolidarea protecției dreptului la apărare al destinatarului. Intervențiile specifice vor contribui la încetarea incertitudinii cu privire la exercitarea dreptului de refuz (articolul 8) sau cu privire la dispoziția privind hotărârile pronunțate în lipsă (articolul 19).

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Prezenta propunere este strâns legată de propunerea de modificare a Regulamentului privind obținerea de probe. Cele două propuneri sunt prezentate împreună de Comisie și constituie un pachet de modernizare a cooperării judiciare în materie civilă și comercială.

Propunerea este în concordanță cu instrumentele UE existente adoptate în domeniul cooperării judiciare în materie civilă. Mai exact, regulamentul contribuie la eficacitatea acestor instrumente în asigurarea unei bune circulații a hotărârilor judecătorești în UE: întrucât aceste

regulamente ale UE consideră notificarea sau comunicarea actului de sesizare ca o condiție prealabilă necesară pentru recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate în alte state membre, Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor stabilește un cadru în care se vor efectua astfel de notificări sau comunicări.

- **Coerența cu alte politici ale UE**

În Agenda UE în domeniul justiției pentru 2020 se subliniază faptul că, pentru a consolida încrederea reciprocă între sistemele de justiție ale statelor membre, ar trebui să fie analizată necesitatea de a consolida drepturile procedurale civile, de exemplu în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor⁹. Obiectivul de îmbunătățire a cadrului cooperării judiciare în UE este în concordanță și cu obiectivele Comisiei stabilite în Strategia privind piața unică digitală¹⁰: în contextul e-guvernării, strategia își exprimă nevoia unor măsuri suplimentare pentru modernizarea administrației publice (inclusiv de natură judiciară), pentru a realiza interoperabilitatea transfrontalieră și a facilita interacțiunea cu cetățenii.

În acest sens, Comisia s-a angajat în cadrul programului său de lucru pentru 2018 să prezinte propuneri de revizuire a Regulamentului privind obținerea de probe și a Regulamentului privind notificarea sau comunicarea actelor¹¹.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

Temei juridic

Temeiul juridic este articolul 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (cooperarea judiciară în materie civilă cu incidență transfrontalieră). Articolul 81 alineatul (2) literele (b) și (d) conferă UE competența de a adopta măsuri, în special atunci când acestea sunt necesare pentru buna funcționare a pieței interne, menite să asigure notificarea și comunicarea transfrontalieră a actelor judiciare și extrajudiciare.

- **Subsidiaritate**

Obiectivul acestui domeniu de politică privind cooperarea judiciară în materie civilă a fost întotdeauna de a crea un veritabil spațiu de justiție, în care hotărârile judecătorești să poată circula și situațiile juridice confirmate în cadrul unui sistem de drept să fie recunoscute în toată UE fără obstacole inutile. Această abordare se bazează pe convingerea că, în lipsa unui veritabil spațiu de justiție, libertățile care stau la baza pieței unice nu pot fi valorificate pe deplin.

Problemele care trebuie abordate de inițiativă apar în proceduri judiciare transfrontaliere (care, prin definiție, depășesc sfera de acțiune a sistemelor juridice naționale) și sunt cauzate fie de cooperarea insuficientă dintre autoritățile și agențiile din statele membre, fie de un grad insuficient de interoperabilitate și coerență între sistemele naționale și mediile juridice.

⁹ Agenda UE în domeniul justiției pentru 2020 - Consolidarea încrederii, a mobilității și a creșterii în cadrul Uniunii, COM(2014) 144 final, p. 8.

¹⁰ COM(2015) 192 final, 6.5.2015, p. 16.

¹¹ Programul de lucru al Comisiei pentru 2018 - O agendă pentru o Europă mai unită, mai puternică și mai democratică, COM(2017) 650 final din 24.10.2017, anexa II punctele 10 și 11.

Regulamentele includ reguli de drept internațional privat, întrucât aceasta este singura modalitate de a se asigura uniformitatea necesară. Deși în principiu nimic nu împiedică statele membre să asigure digitalizarea modului în care comunică, experiența anterioară și previziunile privind ceea ce se va întâmpla fără o acțiune la nivelul UE arată că progresele ar fi foarte lente și că, chiar și în cazul în care statele membre ar lua măsuri, nu ar putea fi asigurată interoperabilitatea fără un cadru asigurat de legislația UE. Obiectivul propunerii nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi atins doar la nivelul Uniunii.

Valoarea adăugată europeană constă în îmbunătățirea în continuare a eficacității și a rapidității procedurilor judiciare, prin simplificarea și accelerarea mecanismelor de cooperare în ceea ce privește notificarea sau comunicarea actelor și, în consecință, prin îmbunătățirea administrării justiției în cazurile cu implicații transfrontaliere.

- **Proportionalitate**

Propunerea este conformă cu principiul proporționalității deoarece se limitează la ceea ce este strict necesar pentru realizarea obiectivelor sale. Aceasta nu aduce atingere regimurilor naționale divergente de notificare sau comunicare a actelor în cadrul diferitelor sisteme juridice. Deși denumit Regulamentul „privind notificarea sau comunicarea actelor”, de fapt, principalul obiectiv al acestuia este de a stabili reguli uniforme pentru transmiterea actelor dintr-un stat membru în altul în scopul notificării sau comunicării actelor respective în acel alt stat membru.

Documentul însoțitor de evaluare a impactului demonstrează că beneficiile propunerii compensează costurile și că măsurile propuse sunt proporționale.

- **Alegerea instrumentului**

Regulamentul stabilește o serie de proceduri comune pentru toate statele membre, ceea ce este esențial pentru asigurarea unui proces corect de notificare sau comunicare a actelor în cadrul procedurilor transfrontaliere. Regulamentul a contribuit astfel la asigurarea securității juridice a procedurii, deoarece toate statele membre urmează în prezent aceleași etape, sunt supuse unor termene comune și utilizează formulare uniforme. Regulamentul a făcut posibilă, de asemenea, reunirea tuturor informațiilor disponibile în statele membre și centralizarea acestor informații în cadrul portalului e-justiție. Acest lucru a contribuit la coordonarea între statele membre. În general, regulamentul a contribuit în mod considerabil la accelerarea procedurilor transfrontaliere, aducând beneficii semnificative în materie de eficiență și eficacitate.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Rezultatele evaluării *ex-post* a Regulamentului (CE) nr. 1393/2007, care însoțește evaluarea impactului, pot fi rezumate după cum urmează.

Punerea în aplicare a regulamentului a dus la o îmbunătățire a eficienței procesului de notificare sau comunicare a actelor. Cu toate acestea, potrivit anumitor dovezi colectate, regulamentul creează încă unele probleme, cum ar fi întârzieri sau confuzie pentru părțile implicate. Prin urmare, regulamentul nu și-a atins pe deplin obiectivele generale, specifice și operaționale.

- **Consultări cu părțile interesate**

Astfel cum se menționează la punctul 1 din expunerea de motive, aplicarea regulamentului a făcut obiectul unor evaluări detaliate în ultimii ani în cadrul unor studii, al rapoartelor elaborate de Comisie și al discuțiilor sub egida Rețelei Judiciare Europene¹².

În afara acestor exerciții, Comisia a efectuat consultări ample ale părților interesate. Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 și Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 au făcut obiectul unei consultări publice comune, desfășurate în perioada 8 decembrie 2017-2 martie 2018. S-au primit în total 131 de contribuții (în special din Polonia, urmată de Germania, Ungaria și Grecia). Două întruniri pe această temă ale Rețelei Judiciare Europene au abordat problemele practice și posibilele îmbunătățiri atât ale Regulamentului privind notificarea sau comunicarea actelor, cât și ale Regulamentului privind obținerea de probe. La 4 mai 2018 a avut loc o reuniune a experților guvernamentali din statele membre pe aceeași temă. În sfârșit, la 16 aprilie 2018 s-a organizat un atelier la care au participat anumite părți interesate cu preocupări legate în mod deosebit de procedurile juridice transfrontaliere. Rezultatele acestei evaluări au fost, în ansamblu, pozitive.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Grupul de experți privind modernizarea cooperării judiciare în materie civilă și comercială a organizat șase reuniuni în perioada ianuarie-mai 2018¹³. S-au realizat două studii cuprinzătoare de drept comparat cu privire la legislațiile și practicile statelor membre privind notificarea sau comunicarea actelor, pentru a se identifica problemele care pot apărea în punerea în aplicare a regulamentului¹⁴.

¹² A se vedea lista detaliată a acestora la paginile 15-17 din raportul de evaluare din anexa 8 a evaluării impactului atașată la prezenta propunere, documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD (2018) 287 final.

¹³ Lista detaliată a experților este disponibilă în Registrul grupurilor de experți ai Comisiei, care poate fi accesat la <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3561&news>

¹⁴ Un consorțiu (compus din Universitatea din Florența, Universitatea Uppsala și DMI) a realizat un studiu finanțat de Comisie, în care se oferă o analiză juridică comparativă a legislațiilor și a practicilor din statele membre privind notificarea sau comunicarea actelor http://collections.internetmemory.org/haeu/20171122154227/http://ec.europa.eu/justice/civil/file/s/studies/service_docs_en.pdf. Studiu de evaluare a legislațiilor și practicilor procedurale naționale și a impactului acestora asupra liberei circulații a hotărârilor judecătorești și asupra echivalenței și a eficacității protecției procedurale a consumatorilor în temeiul legislației UE privind protecția consumatorilor (efectuat de un consorțiu condus de MPI Luxemburg), <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>.

- **Evaluarea impactului**

Prezenta propunere este susținută de o evaluare a impactului prezentată în documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2018) 287, care însoțește propunerea.

Comitetul de analiză a reglementării a analizat proiectul de evaluare a impactului în cadrul reuniunii sale din 3 mai 2018 și a emis un aviz favorabil, cu observații, la 7 mai 2018. DG Justiție a luat în considerare recomandările Comitetului și raportul explică mai bine relația dintre cele două inițiative privind cooperarea judiciară [propunerea de față și cea de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1206/2001]. S-au descris mai bine principalele probleme și scenariul de referință. S-a explicat mai bine subsidiaritatea instrumentului și valoarea adăugată europeană a acestuia. În plus, concluziile raportului de evaluare cu privire la eficacitate au fost dezvoltate mai mult și partea care conținea evaluarea opțiunilor de politică s-a concentrat asupra principalelor elemente, analiza problemelor minore fiind transferată în anexe.

Evaluarea impactului a analizat mai multe opțiuni legislative și nelegislative. Unele opțiuni au fost respinse dintr-un stadiu incipient. În pachetul de politici preferat de evaluarea de impact, eficacitatea regulamentului ar urma să fie îmbunătățită, mai ales prin reducerea costurilor și a întârzierilor. S-au evidențiat în special două modificări care se preconizează a fi utile: comunicarea electronică obligatorie între agenții și facilitarea notificării sau comunicării electronice și directe. Aceste îmbunătățiri ar urma să sporească eficiența și rapiditatea procedurilor și ar reduce povara pentru cetățeni și întreprinderi. Evaluarea impactului a concluzionat că beneficiile ar rezulta din utilizarea comunicațiilor electronice pentru digitalizarea sistemului judiciar, ceea ce ar simplifica și accelera procedurile judiciare transfrontaliere și cooperarea judiciară.

Pachetul de politici preferat ar urma să sporească securitatea juridică prin stabilirea, la nivelul UE, a unor modalități alternative (de înlocuire) de notificare sau comunicare a actelor prin intermediul serviciilor de curierat dacă actul nu poate fi înmănat destinatarului în persoană. În astfel de cazuri, va exista o mai mare claritate în legătură cu tipurile de metode de notificare sau comunicare acceptate și, de asemenea, o mai mare coerență a practicilor folosite în toate statele membre.

De asemenea, pachetul îmbunătățește accesul la justiție și securitatea juridică prin includerea de măsuri care îmbunătățesc instrumentele disponibile pentru localizarea unui destinatar. Acest lucru va contribui la asigurarea eficienței și celerității notificării sau comunicării actelor.

Pachetul de politici a evaluat opțiunile de politică în raport cu scenariul de referință, care presupune introducerea obligatorie a unei fișe de retur uniforme specifice (confirmare de primire), care trebuie utilizată atunci când se notifică sau se comunică acte prin intermediul serviciilor de curierat în temeiul regulamentului. Se estimează că această măsură va îmbunătăți calitatea notificării sau comunicării prin intermediul serviciilor de curierat, reducându-se astfel numărul de cazuri în care notificarea sau comunicarea este deficitară din

cauza (i) unei confirmări de primire incomplete sau (ii) a unei ambiguități în legătură cu persoana care a primit efectiv actele.

Pachetul de politici introduce, de asemenea, o nouă măsură de facilitare a accesului la notificarea sau comunicarea directă de acte, prin extinderea domeniului de aplicare al articolului 15 din regulament. Prin faptul că se va permite notificarea sau comunicarea directă atât în cazul (i) agențiilor de transmitere, cât și (ii) al instanțelor sesizate cu acțiunea intentată în statul membru de origine și pe teritoriul tuturor statelor membre, actele ar urma să fie transmise mai direct și mai rapid în comparație cu scenariul de referință.

În scenariul de referință, regulamentul nu asigură pe deplin realizarea obiectivului de a spori accesul la justiție și, prin urmare, protecția drepturilor părților. Pachetul de politici modifică dispozițiile din regulament referitoare la cerința de a furniza întotdeauna informații privind dreptul de refuz prin intermediul formularului-tip prevăzut în anexa II, prelungește termenul-limită pentru exercitarea dreptului de refuz și clarifică rolul instanței judecătorești de origine în evaluarea refuzului, prin urmare se preconizează o sporire a previzibilității procedurii (articolul 8 din regulament). În plus, opțiunea referitoare la obligația de diligență aflată în sarcina instanțelor înainte de pronunțarea unei hotărâri în lipsă în conformitate cu articolul 19 din regulament contribuie, de asemenea, la reducerea insecurității juridice.

Evaluarea impactului a concluzionat că punerea în aplicare a pachetului de politici este considerată în ansamblu mai eficientă decât scenariul de referință și că pachetul ar îmbunătăți într-o mare măsură securitatea juridică.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Având în vedere că aceasta este o revizuire a unui act legislativ existent care se încadrează în Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), Comisia a analizat posibilitățile de a simplifica și de a reduce sarcinile administrative. Legislația Uniunii la care face referire prezenta propunere se aplică tuturor comercianților, inclusiv microîntreprinderilor, prin urmare în prezenta propunere nu se face nicio derogare pentru microîntreprinderi.

Propunerea stabilește un cadru de cooperare judiciară coerent cu strategia privind piața unică digitală. Aceasta va contribui la îmbunătățirea rapidității și a eficienței procedurilor transfrontaliere prin reducerea timpului pe care îl presupune transmiterea documentelor între agenții și prin reducerea dependenței de comunicare pe suport de hârtie. Astfel ar urma să se asigure condiții sigure de comunicare electronică și de schimb de acte între utilizatorii sistemului informatic descentralizat și să se prevadă înregistrarea automată a tuturor etapelor din cadrul fluxului de lucru. Ar urma să fie incluse și caracteristici de securitate pentru a se garanta că doar participanții autorizați și cu identități verificate pot să utilizeze sistemul.

Propunerea va reduce obstacolele care împiedică inițierea de litigii transfrontaliere în UE prin faptul că va include instrumentele necesare pentru identificarea informațiilor cu privire la locul în care se găsește destinatarul dacă inițiatorul notificării sau comunicării actului fie nu deține aceste informații („adresă necunoscută”), fie informațiile aflate la dispoziția sa se dovedesc eronate.

Creșterea eficacității notificării sau comunicării prin intermediul serviciilor de curierat datorită introducerii unei fișe de retur uniforme specifice va îmbunătăți calitatea acestui tip de notificare sau comunicare și va reduce costurile și întârzierile inutile. Chiar și dacă numai în jumătate dintre cazurile care în prezent înregistrează probleme cu evaluarea din punct de vedere juridic a confirmărilor de primire returnate, notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat s-ar face cu succes în viitor, s-ar putea economisi 2,2 milioane EUR în fiecare an, sumă ce în prezent se irosește pentru acest tip de notificare sau comunicare fără a aduce niciun rezultat.

Prin modificarea dispozițiilor referitoare la drepturile procedurale ale părților (articolele 8 și 19 din regulament), propunerea abordează, de asemenea, chestiunea protecției insuficiente a pârâtului împotriva efectelor hotărârilor pronunțate în lipsă. Se poate estima că aceste modificări vor reduce numărul de cazuri în care se vor pronunța hotărâri în lipsă împotriva unor pârâți cu reședința într-un stat membru, care nu știau că a fost inițiată o acțiune împotriva lor în străinătate. Potrivit estimărilor din studiul de impact, reducerea numărului hotărârilor pronunțate în lipsă în UE cu 10 % ar genera economii de până la 480 000 000 EUR pe an, prin faptul că cetățenii vor cheltui mai puțin pentru a introduce cereri de repunere în termen.

- **Drepturile fundamentale**

În conformitate cu Agenda UE în domeniul justiției pentru 2020¹⁵, Comisia s-a asigurat că propunerea abordează necesitatea de a consolida drepturile procedurale civile, pentru a întări încrederea reciprocă între sistemele de justiție ale statelor membre.

În primul rând, propunerea promovează notificarea sau comunicarea electronică de acte valide în sensul regulamentului, contribuind astfel la dreptul fundamental la o cale de atac eficientă (articolul 47 din cartă privind dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil). Astfel, sunt recunoscute diversitatea necesităților și metodele eficiente de notificare sau comunicare, întrucât părțile ar urma să fie libere să accepte corespondența prin mijloace electronice în cadrul procedurilor transfrontaliere. Această nouă metodă de notificare sau comunicare, împreună cu principiul propus „digital în mod implicit”, este de așteptat să stimuleze accesul la justiție și să contribuie, de asemenea, la accelerarea procedurilor. În plus, se vor reduce costurile de notificare sau comunicare, precum și posibilitatea ca documentele să nu poată fi notificate sau comunicate deloc din cauza folosirii unor metode ineficiente.

Clarificarea adusă de propunere cu privire la definiții și concepte ar urma să reducă insecuritatea juridică și să accelereze procedurile prevăzute în conformitate cu regulamentul. Propunerea ar urma să aducă mai multă claritate și predictibilitate procedurii prin care destinatarii își exercită dreptul de refuz și o mai bună protecție a drepturilor lor procedurale; va împiedica totodată utilizarea abuzivă a dreptului de refuz, protejând astfel, în aceeași măsură, drepturile reclamanților.

În al doilea rând, propunerea ar urma să aibă, de asemenea, efecte pozitive în materie de nediscriminare (articolul 18 din TFUE). Propunerea ar urma să contribuie la garantarea unui

¹⁵ Agenda UE în domeniul justiției pentru 2020 - Consolidarea încrederii, a mobilității și a creșterii în cadrul Uniunii, COM(2014) 144 final, p. 8.

acces egal la justiție, întrucât statele membre vor trebui să furnizeze un acces efectiv al persoanelor străine la instrumente disponibile pe teritoriul lor de soluționare a cererilor privind aflarea unei adrese. Astfel ar urma să se garanteze faptul că destinatarul primește efectiv documentul. În plus, pachetul de politici ar include principii juridice standardizate cu privire la posibilitatea de a utiliza metode alternative și fictive prevăzute în legislațiile naționale în loc de aplicarea regulamentului atunci când destinatarul își are domiciliul într-un alt stat membru. Aceste principii vizează eliminarea ambiguității actuale și a fragmentării din scenariul de referință privind drepturile părților în statele membre. În sfârșit, pachetul de politici ar urma, de asemenea, să stabilească un calendar uniform de solicitare a anulării unei hotărâri pronunțate în lipsă. Aceste dispoziții ar contribui la o protecție egală a drepturilor procedurale în toate statele membre.

În al treilea rând, se preconizează că modificarea propusă, de a se folosi comunicarea electronică, va avea un efect asupra protecției datelor cu caracter personal (articolul 8 din Cartă). Implementarea tehnică și exploatarea infrastructurii electronice ar urma să fie făcute și controlate de statele membre, chiar dacă infrastructura este parțial dezvoltată și finanțată la nivelul UE. Infrastructura ar trebui să se bazeze pe o arhitectură descentralizată. Cerințele privind protecția datelor s-ar aplica, prin urmare, exclusiv la nivel național pentru diferitele proceduri.

Factori externi importanți cu privire la protecția datelor cu caracter personal în contextul propunerii de pachet de politici sunt:

- Regulamentul general privind protecția datelor (GDPR)¹⁶, care se aplică din mai 2018, care ar trebui să sporească gradul de conștientizare și să ducă la măsuri rapide pentru a asigura securitatea și integritatea bazelor de date și reacții rapide la încălcarea dreptului la viață privată în sistemul judiciar și
- amenințările persistente la adresa securității cibernetice în sectorul public. Se preconizează că tentativele de atacuri asupra infrastructurii informatice publice să prolifereze și să afecteze sistemul judiciar în statele membre; impactul acestora poate fi agravat de creșterea gradului de interconectare a sistemelor informatice (la nivel național și la nivelul UE).

Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

În conformitate cu punctele 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016¹⁷, în care cele trei instituții au confirmat faptul că evaluările legislației și politicilor existente ar trebui să stea la baza evaluărilor impactului opțiunilor privind viitoarele acțiuni, regulamentul va fi evaluat și Comisia va prezenta un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European la cel târziu cinci ani de la data intrării în vigoare a acestuia. Evaluarea va analiza efectele regulamentului pe teren, pe baza unor indicatori și a unei analize detaliate a măsurii în care regulamentul poate fi considerat relevant, eficace, eficient, cu suficientă valoare adăugată europeană și coerent cu alte politici ale UE. Evaluarea

¹⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

¹⁷ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016, JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

va include lecțiile învățate, astfel încât să se identifice orice deficiențe/probleme sau domenii unde există potențialul de a îmbunătăți în continuare impactului regulamentului. Statele membre îi vor furniza Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea un impact negativ asupra bugetului UE. Nu va presupune costuri semnificative pentru administrațiile naționale, ci, mai degrabă, va genera economii. Se preconizează că autoritățile publice naționale vor beneficia de reducerea costurilor în ceea ce privește notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat, de economii de timp datorită unor proceduri judiciare mai eficiente și de reducerea sarcinilor administrative și a costurilor cu forța de muncă.

Costurile principale pe care ar urma să le suporte statele membre vor proveni din aplicarea dispoziției prin care comunicarea electronică devine obligatorie pentru agențiile de transmitere și agențiile de primire. Cu toate acestea, evaluarea impactului anexată la prezenta propunere demonstrează că aceste costuri sunt în mare măsură compensate de beneficiile directe preconizate de trecerea de la comunicarea pe suport de hârtie la comunicarea digitală.

Principalele oportunități de finanțare din partea UE în temeiul programelor financiare actuale sunt programul „Justiție” și Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE). Programul „Justiție” (cu un buget pe 2018 de 45,95 milioane EUR) sprijină capacitățile de asigurare a respectării legislației și de luare a unor măsuri reparatorii de care dispun statele membre în domeniul justiției civile. Prioritățile programului din perspectiva finanțării se axează pe aceste elemente, care vor rămâne relevante și pentru inițiativa de față. MIE are un buget mult mai mare (130,33 de milioane EUR în 2018) și oferă sprijin financiar pentru proiectele informatice care facilitează interacțiunea transfrontalieră dintre administrațiile publice, întreprinderi și cetățeni. Este deja utilizat la scară largă pentru a finanța digitalizarea și acțiunile legate de e-justiție în domeniul justiției civile, inclusiv portalul european e-justiție și integrarea documentelor publice naționale în sisteme de guvernare electronică și în sistemul de interconectare a registrelor comerțului (*Business Registers Interconnection System* - BRIS). Pachetul din cadrul financiar multianual (CFM) pentru prioritatea transformării digitale, prezentat la 2 mai 2018, include 3 miliarde EUR pentru o componentă digitală a MIE, cu care să se finanțeze infrastructura de conectivitate digitală.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Vor fi instituite un sistem solid de monitorizare a punerii în aplicare a regulamentului, inclusiv un set cuprinzător de indicatori calitativi și cantitativi, și un proces clar și bine structurat de monitorizare și raportare. Acest lucru este important pentru a se asigura faptul că modificările sunt puse în aplicare în mod eficace în statele membre și pentru a se verifica îndeplinirea obiectivelor prevăzute în regulament.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1

Acest articol modifică parțial structura și formularea actuală, introducând o distincție, în definirea domeniului de aplicare, între actele judiciare și cele extrajudiciare. S-a păstrat formularea actuală a dispoziției privind actele extrajudiciare. În ceea ce privește însă actele judiciare, propunerea clarifică faptul că regulamentul se aplică în toate cazurile în care destinatarul are domiciliul în alt stat membru. Regulamentul încearcă astfel să pună capăt practicilor actuale incorecte potrivit cărora persoanelor chemate în judecată în alte state membre li se notifică sau comunică acte pe teritoriul statului membru de origine prin intermediul unor metode alternative sau fictive, în măsura în care normele de drept procedural din statul membru de origine permit acest lucru, fără a se ține seama de informațiile privind adresa persoanelor străine chemate în judecată pe care instanța sau autoritatea judiciară sesizată le deține. Cu noua formulare a domeniului de aplicare, instanțele nu vor mai putea să încadreze aceste situații în afara domeniului de aplicare al regulamentului prin simpla calificare a procesului de notificare sau comunicare a documentelor drept „intern”.

Acest standard, mai ridicat, prin care toate cazurile de notificare sau comunicare a actelor sunt în mod obligatoriu incluse în domeniul de aplicare al regulamentului atunci când destinatarul își are domiciliul într-un alt stat membru, se aplică numai notificării sau comunicării actelor de sesizare a instanței. Notificarea sau comunicarea începerii unui proces, adică remiterea unui document prin care o persoană este informată cu privire la deschiderea unei proceduri în alt stat membru, are o importanță deosebită în ceea ce privește protecția dreptului la apărare, și ar trebui, prin urmare, să fie consolidată prin garanții corespunzătoare. Protecția suplimentară în cazul notificărilor sau comunicărilor subsecvente de acte judiciare pe parcursul procedurii judiciare este mai puțin relevantă întrucât acestor documente li se poate aplica noul articolul propus 7a. În plus, legislațiile naționale pot menține dispozițiile prin care obligă destinatarul să numească un reprezentant căruia să i se notifice sau să i se comunice actele pe teritoriul statului membru de origine.

Alineatul (2) clarifică faptul că articolul 3c din regulament se aplică și în situațiile în care adresa destinatarului nu este cunoscută.

Alineatul (3) reia formularea din considerentul 8 din regulamentul în vigoare în prezent, asigurând astfel securitatea juridică în ceea ce privește caracterul legislativ al acestei dispoziții.

Articolul 3a

Acest articol prevede că schimbul de acte și comunicarea dintre autoritățile de trimitere și de primire se efectuează pe cale electronică, prin intermediul unui sistem informatic descentralizat alcătuit din sistemele informatice naționale interconectate printr-o infrastructură de comunicații sigură și fiabilă.

Alineatul (6) garantează faptul că se pot folosi mijloace de comunicare alternative (tradiționale) în cazul unor perturbări neprevăzute și excepționale ale sistemului informatic.

Introducerea sistemului informatic ca nou canal de comunicare și schimb de acte presupune, de asemenea, adaptări ale articolelor 4 și 6.

Articolul 3c

Acest articol prevede că statele membre trebuie să acorde asistență în identificarea locului unde se află un destinatar dintr-un alt stat membru. Propunerea oferă trei opțiuni alternative, fiecare stat membru urmând să fie obligat să includă cel puțin una dintre acestea pe teritoriul său pentru persoanele care își exercită drepturile din alt stat membru. Fiecare stat membru trebuie să notifice Comisiei ce opțiune, dintre cele trei, va oferi în temeiul regulamentului. Cele trei opțiuni sunt: asistență judiciară prin intermediul autorităților desemnate de statele membre; acces public la registrele de domiciliu prin intermediul portalului e-justiție sau furnizarea de informații detaliate, prin intermediul portalului e-justiție, privind instrumentele disponibile pentru localizarea persoanelor pe teritoriile lor.

Articolul 7a

Acest nou articol recunoaște legile și practicile existente în mai multe state membre, potrivit cărora părțile la o procedură care nu sunt cetățeni ai statului respectiv pot fi obligate să numească un reprezentant în scopul de a li se notifica sau comunica acte în statul membru unde se desfășoară procedura. Această opțiune ar urma să fie disponibilă numai după ce părții în cauză i s-a notificat sau comunicat în mod corespunzător actul de sesizare a instanței. Pentru a furniza o alternativă corespunzătoare justițiabililor străini cărora această obligație (care presupune căutarea unui reprezentant în alt stat membru și plățirea acestui serviciu) le-ar crea dificultăți insurmontabile, regulamentul oferă posibilitatea unei notificări sau comunicări electronice a actelor în temeiul articolului 15a litera (b).

Articolul 8

Propunerea îmbunătățește procedura privind dreptul destinatarului de a refuza să accepte un act care nu este redactat sau tradus într-o limbă corespunzătoare. Modificările sunt în concordanță cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție¹⁸.

Articolul 14

Propunerea obligă prestatorii de servicii de curierat să utilizeze o fișă de retur uniformă specifică (confirmare de primire) atunci când notifică sau comunică acte prin intermediul serviciilor de curierat în temeiul regulamentului.

Alineatul (3) din regulament introduce un standard minim în ceea ce privește persoanele care trebuie considerate „destinatari substituibili” eligibili în cazul în care furnizorul de servicii de curierat nu poate înmâna actul destinatarului în persoană. Soluția se întemeiază pe articolul 14

¹⁸ Hotărârea Curții din 16 septembrie 2015 în cauza C-519/13, Alpha Bank Cyprus, ECLI:EU:C:2015:603, ordonanța Curții din 28 aprilie 2016 în cauza C-384/14, Alta Realitat S. L., ECLI:EU:C:2016:316.

din Regulamentul (CE) nr. 805/2004¹⁹, pe Regulamentul (CE) nr. 1896/2006²⁰ și pe hotărârea Curții de Justiție în cauza C-354/15, Henderson²¹.

Articolul 15

Această prevedere extinde domeniul de aplicare al articolului existent în ceea ce privește două aspecte: în primul rând, nu se mai impune solicitantului să aibă un interes în procedură, permițând astfel agențiilor de transmitere și instanțelor sesizate să utilizeze această modalitate de notificare sau comunicare. În al doilea rând, notificarea sau comunicarea directă ar urma să fie aplicabilă în viitor pe teritoriul tuturor statelor membre.

Articolul 15a

Propunerea introduce notificarea sau comunicarea electronică de acte ca metodă alternativă suplimentară de notificare sau comunicare în temeiul regulamentului. De fapt, prin această dispoziție, acest tip de notificare sau comunicare a actelor este considerat un echivalent al notificării sau comunicării prin intermediul serviciilor de curierat. Dispoziția legitimează transmiterea electronică a unui act din contul de utilizator al expeditorului direct în contul de utilizator al destinatarului ca metodă validă de notificare sau comunicare a actelor în temeiul regulamentului, cu condiția ca una dintre condițiile alternative cuprinse la literele (a) și (b) să fie îndeplinită.

Articolul 19

Modificările aduse acestui articol au fost propuse pentru a reduce fragmentarea existentă în sistemele naționale. Există două modificări majore ale propunerii. În primul rând, instanța sesizată va trebui să trimită un mesaj de alertă cu privire la inițierea acțiunii sau pronunțarea hotărârii în lipsă în contul de utilizator disponibil al pârâtului *in absentia*. În al doilea rând, termenul pentru introducerea revizuirii extraordinare de la alineatul (4) este stabilit în mod uniform la doi ani de la pronunțarea hotărârii în lipsă.

Articolul 23a

Această dispoziție prevede elaborarea de către Comisie a unui program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament.

Articolul 24

Această dispoziție prevede obligația Comisiei de a efectua o evaluare a prezentului regulament în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare și în temeiul punctelor 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 și de a prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări.

¹⁹ Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate (JO L 143, 30.4.2004, p. 15).

²⁰ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, 30.12.2006, p. 1).

²¹ Hotărârea din 2 martie 2017, ECLI:EU:C:2017:157.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În interesul bunei funcționări a pieței interne, este necesar să se îmbunătățească în continuare și să se accelereze transmiterea și notificarea sau comunicarea între statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă și comercială.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului³ stabilește reguli privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială.
- (3) Integrarea judiciară sporită a statelor membre, datorată faptului că eliminarea exequatur-ului (procedură intermediară) a devenit regula generală, a scos la lumină anumite limite ale Regulamentului (CE) nr. 1393/2007.
- (4) În vederea asigurării transmiterii rapide de acte în alte state membre în scopul notificării sau comunicării, ar trebui să fie utilizate toate mijloacele adecvate ale tehnologiei moderne de comunicare, cu respectarea anumitor condiții privind integritatea și fiabilitatea actului primit. În acest scop, toate comunicările și schimburile de documente între agențiile și organismele desemnate de statele membre ar trebui să fie efectuate prin intermediul unui sistem informatic descentralizat, alcătuit din sistemele informatice naționale.
- (5) Agenția de primire ar trebui, în toate împrejurările și fără a dispune de vreo marjă de apreciere în această privință, să informeze destinatarul în scris, utilizând formularul-tip, că poate refuza să primească actul care trebuie notificat sau comunicat în cazul în

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului, (JO L 324, 10.12.2007, p. 79).

care acesta nu este redactat într-o limbă pe care o înțelege sau în limba oficială ori într-una din limbile oficiale de la locul de notificare sau comunicare. Această regulă ar trebui să se aplice și în cazul oricăror notificări sau comunicări ulterioare după ce destinatarul și-a exercitat dreptul de refuz. Dreptul de refuz ar trebui să se aplice și în cazul notificării sau comunicării prin intermediul agenților diplomatici sau consulari, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin remitere directă. Ar trebui să fie posibil să se remedieze notificarea sau comunicarea actului refuzat prin transmiterea unei traduceri a actului către destinatar.

- (6) Dacă destinatarul a refuzat să primească actul, instanța sau autoritatea sesizată cu acțiunea judiciară pe parcursul căreia a fost necesar să se efectueze notificarea sau comunicarea ar trebui să verifice dacă refuzul a fost întemeiat. În acest scop, instanța sau autoritatea ar trebui să ia în considerare toate informațiile relevante de la dosar sau aflate la dispoziția sa pentru a determina competențele lingvistice efective ale destinatarului. Atunci când evaluează competențele lingvistice ale destinatarului, instanța ar putea ține cont de elemente concrete, cum ar fi documente redactate de către destinatar în limba în cauză, dacă profesia destinatarului presupune astfel de competențe lingvistice (de exemplu, este profesor sau interpret), dacă destinatarul este cetățean al statului membru în care se desfășoară procedura judiciară sau dacă a locuit în trecut în statul membru respectiv pentru o anumită perioadă de timp. O astfel de evaluare nu ar trebui să aibă loc dacă actul a fost întocmit sau tradus în limba oficială sau într-una din limbile oficiale de la locul de notificare sau comunicare.
- (7) Eficiența și celeritatea procedurilor judiciare transfrontaliere necesită canale directe și rapide prin care persoanelor din alte state membre să li se notifice sau comunice acte. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca o persoană interesată într-o acțiune judiciară sau o instanță judecătorească ori o autoritate sesizată cu o acțiune judiciară să notifice sau să comunice acte direct prin mijloace electronice în contul de utilizator digital al unui destinatar care își are domiciliul în alt stat membru. Prin condițiile de utilizare a unui astfel de tip de servicii electronice directe ar trebui să se asigure faptul că notificarea sau comunicarea de acte în conturile de utilizator electronice se utilizează numai în cazul în care există garanții adecvate pentru protejarea intereselor destinatarilor, fie prin intermediul unor standarde tehnice înalte, fie sub forma unui consimțământ explicit dat de destinatar.
- (8) Canalele directe deja existente pentru transmiterea și notificarea sau comunicarea actelor ar trebui îmbunătățite, astfel încât acestea să ofere alternative fiabile și în general accesibile la transmiterea tradițională de informații prin intermediul agențiilor de primire. În acest scop, furnizorii de servicii de curierat ar trebui să utilizeze o confirmare de primire specifică atunci când efectuează notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat, în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007. În mod similar, ar trebui să fie posibil ca o persoană interesată într-o acțiune judiciară sau o instanță judecătorească ori o autoritate sesizată cu o procedură judiciară să notifice sau să comunice acte pe teritoriul tuturor statelor membre direct prin intermediul funcționarilor judiciari, al autorităților sau al altor persoane competente din statul membru de primire.
- (9) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la apărare al destinatarilor, care derivă din dreptul la un proces echitabil, consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

- (10) În scopul de a permite o adaptare rapidă a anexelor la Regulamentul (CE) nr. 1393/2007, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor I, II și IV la regulamentul respectiv. Este deosebit de important ca, în cadrul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare*. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

*Acordul interinstituțional dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016; JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (11) În conformitate cu punctele 22 și 23 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016, Comisia ar trebui să evalueze prezentul regulament pe baza informațiilor colectate prin mecanisme specifice de monitorizare pentru a evalua efectele reale ale regulamentului și necesitatea unor măsuri suplimentare.
- (12) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere instituirea unui cadru juridic care să garanteze transmiterea și notificarea sau comunicarea rapidă și eficace a actelor judiciare și extrajudiciare între statele membre, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat.
- (13) În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, [Regatul Unit] [și] [Irlanda] [și-a(u) notificat dorința de a lua parte la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament] [nu ia(u) parte la adoptarea prezentului regulament și prin urmare, nu are/au obligații în temeiul acestuia și nu fac(e) obiectul aplicării sale].
- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 referitor la poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (15) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Domeniu de aplicare și definiții

1. Prezentul regulament se aplică în materie civilă sau comercială în cazul notificării sau comunicării:
 - (a) de acte judiciare unor persoane domiciliat într-un alt stat membru decât cel în care se desfășoară procedura judiciară;
 - (b) de acte extrajudiciare care trebuie transmise dintr-un stat membru în altul.Acesta nu se aplică, în special, în materie fiscală, vamală sau administrativă, nici în ceea ce privește răspunderea statului privind acte sau omisiuni în cadrul exercitării autorității publice (*acta iure imperii*).
2. Cu excepția articolului 3c, prezentul regulament nu se aplică în cazul în care nu este cunoscută adresa persoanei căreia se notifică sau comunică actul.
3. Prezentul regulament nu se aplică în cazul notificării sau al comunicării unui act către reprezentantul autorizat al unei părți în statul membru în care se desfășoară procedura, indiferent de locul de reședință al acelei părți.
4. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
 - (a) «stat membru» înseamnă statele membre cu excepția Danemarcei;
 - (b) «stat membru al instanței» înseamnă statul membru în care se desfășoară procedura judiciară.”;
- (2) La articolul 2 alineatul (4), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) mijloacele de primire a actelor de care dispun pentru cazurile prevăzute la articolul 3a alineatul (6); ”;
- (3) Se inserează articolele 3a, 3b și 3c, după cum urmează:

„Articolul 3a

Mijloace de comunicare care trebuie folosite de agențiile de transmitere, agențiile de primire și organismele centrale

1. Actele, cererile, confirmările, adeverințele, certificatele și orice comunicare efectuată pe baza formularelor-tip din anexa I între agențiile de transmitere și agențiile de primire, între aceste agenții și organismele centrale sau între organismele centrale ale diferitelor state membre se transmit prin intermediul unui sistem informatic descentralizat alcătuit din sistemele informatice naționale interconectate printr-o infrastructură de comunicații care permite schimbul transfrontalier securizat și fiabil de informații între sistemele informatice naționale.
2. Cadrul juridic general pentru utilizarea serviciilor electronice de încredere, stabilit în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Consiliului* se aplică actelor, cererilor, confirmărilor, adeverințelor, certificatelor și oricărei comunicări transmise prin intermediul sistemului informatic descentralizat menționat la alineatul (1).
3. În cazul în care actele, cererile, confirmările, adeverințele, certificatele și orice comunicare menționată la alineatul (1) necesită sau implică un sigiliu sau o semnătură olografă, se pot utiliza „sigilii electronice calificate” și „semnături electronice calificate”, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului.

4. În cazul în care nu este posibilă transmiterea în conformitate cu alineatul (1) din cauza unei perturbări neprevăzute și excepționale a sistemului informatic descentralizat, transmiterea se efectuează prin cele mai rapide mijloace alternative.

* Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

Articolul 3b

Costurile instituirii unui sistem informatic descentralizat

- (1) Fiecare stat membru suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a punctelor de acces ale infrastructurii de comunicații care interconectează sistemele informatice naționale în contextul sistemului informatic descentralizat menționat la articolul 3a.
- (2) Fiecare stat membru suportă costurile de instituire și de ajustare a sistemelor sale informatice naționale pentru a asigura interoperabilitatea acestora cu infrastructura de comunicare, precum și costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemelor respective.
- (3) Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere posibilității de a solicita granturi pentru finanțarea activităților menționate la alineatele respective în cadrul programelor financiare ale Uniunii.

Articolul 3c

Asistență în cazul cererilor privind adresa

1. În cazul în care nu se cunoaște adresa destinatarului căruia urmează să i se notifice sau comunice actul judiciar sau extrajudiciar într-un alt stat membru, statele membre acordă asistență printr-unul sau mai multe din următoarele mijloace:
 - (a) acordarea de asistență judiciară pentru a afla adresa persoanei căreia urmează să i se notifice sau comunice actul din partea autorităților desemnate, la cererea instanței judecătorești sesizate din statul membru unde se derulează procedura;
 - (b) posibilitatea ca persoanele din alte state membre să depună cereri de informații privind adresele direct la registrele de domiciliu sau la alte baze de date accesibile publicului, inclusiv pe cale electronică, cu ajutorul unui formular-tip, prin intermediul portalului european e-justiție;
 - (c) oferirea de îndrumări practice detaliate privind mecanismele disponibile pentru a afla adresele persoanelor în cadrul Rețelei judiciare europene în materie civilă și comercială, în vederea punerii informațiilor la dispoziția publicului.
2. Fiecare stat membru prezintă Comisiei următoarele informații:
 - (a) metoda de asistență pe care statul membru o va oferi pe teritoriul său în temeiul alineatului (1);
 - (b) după caz, numele și adresele autorităților menționate la alineatul (1) literele (a) și (b).

Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestor informații.”;

- (4) Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4
Transmiterea actelor

1. Actele judiciare sunt transmise direct și în termenul cel mai scurt între agențiile desemnate în temeiul articolului 2.
 2. Actul care urmează să fie trimis este însoțit de o cerere redactată folosind formularul-tip prevăzut în anexa I. Formularul se completează în limba oficială a statului membru de destinație sau, în cazul în care există mai multe limbi oficiale în statul membru în cauză, în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale locului unde urmează să se facă notificarea sau comunicarea, sau într-o altă limbă pe care statul membru respectiv a indicat că o acceptă. Fiecare stat membru indică limba sau limbile oficiale ale Uniunii, altele decât cea sau cele proprii, în care acesta acceptă să fie completat formularul.
 3. Actelor care sunt transmise prin intermediul sistemului informatic descentralizat menționat la articolul 3a nu li se pot refuza efectele juridice și admisibilitatea ca probe în procedurile judiciare exclusiv din motivul că sunt în format electronic. În cazul în care actele pe suport de hârtie sunt transformate în format electronic în scopul transmiterii prin sistemul informatic descentralizat, copiile electronice sau imprimate ale acestora au același efect ca documentele originale.”;
- (5) Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6
Primirea actelor de către agenția de primire

1. La primirea actului se trimite agenției de transmitere o confirmare de primire automată prin intermediul sistemului informatic descentralizat menționat la articolul 3a.
2. În cazul în care, pe baza informațiilor sau a actelor transmise, nu se poate da curs cererii de notificare sau comunicare, agenția de primire contactează agenția de transmitere în vederea obținerii informațiilor sau a actelor lipsă.
3. Dacă cererea de notificare sau de comunicare este în mod vădit în afara domeniului de aplicare al prezentului regulament sau dacă neîndeplinirea cerințelor de formă impuse face imposibilă notificarea sau comunicarea, cererea și actele transmise sunt returnate imediat după primire agenției de transmitere, împreună cu avizul de retur, utilizând formularul-tip prevăzut în anexa I.
4. Agenția de primire care primește un act pentru notificarea sau comunicarea căruia nu are competență teritorială îl transmite, împreună cu cererea, prin intermediul sistemului informatic descentralizat menționat la articolul 3a, agenției de primire care are competență teritorială în același stat membru, dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (2), și informează în mod corespunzător agenția de transmitere, utilizând formularul-tip prevăzut în anexa I. La primirea documentului și a cererii de către agenția de primire care are competență teritorială în același stat membru, aceasta trimite agenției de transmitere o confirmare de primire automată prin intermediul sistemului informatic descentralizat menționat la articolul 3a.” ;

- (6) Se introduce următorul articol 7a:

„Articolul 7a

Obligația de a numi un reprezentant în scopul notificării sau comunicării în statul membru al instanței

1. În cazul în care actul de sesizare a instanței a fost notificat sau comunicat părâtului, legea din statul membru al instanței poate să impună părților care își au domiciliul în alt stat membru să numească un reprezentant în scopul de a li se notifica sau comunica acte în statul membru al instanței.
 2. În cazul în care o parte nu respectă obligația de a numi un reprezentant în conformitate cu alineatul (1) și nu și-a exprimat consimțământul privind utilizarea unui cont electronic de utilizator în scopul notificării sau comunicării, în conformitate cu articolul 15a litera (b), se poate folosi orice metodă de notificare sau comunicare permisă în temeiul legislației statului membru al instanței pentru notificarea sau comunicarea actelor în cadrul procedurii, cu condiția ca partea în cauză să fi fost informată în mod corespunzător cu privire la această consecință.”;
- (7) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Refuzul primirii unui act

1. Agenția de primire informează destinatarul, folosind formularul-tip din anexa II, că acesta poate să refuze să primească actul de notificat sau de comunicat în cazul în care nu este redactat sau însoțit de o traducere într-una dintre următoarele limbi:
 - (a) o limbă pe care destinatarul o înțelege
 - sau
 - (b) limba oficială a statului membru de destinație sau, în cazul în care în acest stat membru există mai multe limbi oficiale, limba oficială sau una din limbile oficiale ale locului în care urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea.
2. Destinatarul poate refuza primirea actului în momentul notificării sau al comunicării sau în termen de două săptămâni, prin returnarea formularului-tip prevăzut în anexa II către agenția de primire.
3. Atunci când agenția de primire este informată că destinatarul refuză să primească actul, în conformitate cu alineatele (1) și (2), aceasta informează imediat agenția de transmitere prin intermediul certificatului menționat la articolul 10 și returnează cererea.
4. Dacă destinatarul a refuzat să primească actul în conformitate cu alineatele (1) și (2), instanța sau autoritatea sesizată cu procedura judiciară, pe parcursul căreia a fost efectuată notificarea sau comunicarea, verifică dacă refuzul a fost întemeiat.
5. Notificarea sau comunicarea actului poate fi înlocuită cu notificarea sau comunicarea către destinatar, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, a actului însoțit de o traducere într-una dintre limbile prevăzute la alineatul (1). În acest caz, data notificării sau comunicării actului este data la care actul însoțit de traducere este notificat sau comunicat în conformitate cu legislația statului membru de destinație. Cu toate acestea, în cazul în care, conform legislației unui stat membru, un act

trebuie notificat sau comunicat într-un anumit termen determinat, data care se ia în considerare în ceea ce privește reclamantul este data notificării sau a comunicării actului inițial în conformitate cu articolul 9 alineatul (2).

6. Alineatele (1)-(5) se aplică și celorlalte mijloace de transmitere și de notificare sau comunicare a actelor judiciare prevăzute în secțiunea 2.
7. În sensul alineatului (1), agenții diplomatici sau consulari, în cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată în conformitate cu articolul 13, ori autoritatea sau persoana competentă, în cazul în care notificarea sau comunicarea este efectuată în conformitate cu articolul 14 sau 15a, informează destinatarul că acesta poate refuza să primească actul și că orice act refuzat trebuie să fie returnat agenților, autorității sau persoanei respective.”;
- (8) La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
„(1) În cazul în care formalitățile privind notificarea sau comunicarea actului au fost finalizate, se redactează un certificat de îndeplinire a acestor formalități, utilizând formularul-tip prevăzut în anexa I, și se transmite agenției de transmitere.”;
- (9) Articolele 14 și 15 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 14

Notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat

1. Notificarea sau comunicarea actelor judiciare poate fi efectuată direct prin intermediul serviciilor de curierat în cazul persoanelor domiciliat în alt stat membru, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.
2. În sensul prezentului articol, notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat se realizează prin folosirea confirmării de primire specifice care figurează în anexa IV.
3. Indiferent de legea statului membru de origine, notificarea sau comunicarea prin intermediul serviciilor de curierat se consideră efectuată în mod valabil și în cazul în care documentul a fost livrat la domiciliul destinatarului unor persoane adulte care locuiesc la aceeași adresă cu destinatarul sau sunt angajate la această adresă de către destinatar și care au capacitatea și sunt dispuse să accepte actul.

Articolul 15

Notificarea sau comunicarea directă

1. Persoanelor domiciliat în alt stat membru li se pot notifica sau comunica acte judiciare în mod direct prin intermediul funcționarilor judiciari, autorităților sau altor persoane competente din statul membru de primire.
2. Fiecare stat membru îi furnizează Comisiei informații cu privire la tipul de profesii sau persoane competente care sunt autorizate să efectueze notificarea sau comunicarea în temeiul prezentului articol pe teritoriul lor.”;
- (10) Se introduce următorul articol 15a:

„Articolul 15a

Notificarea sau comunicarea electronică

Persoanelor domiciliat în alt stat membru li se pot notifica sau comunica acte judiciare în mod direct prin mijloace electronice în conturile de utilizator accesibile destinatarului, cu condiția ca una din următoarele condiții să fie îndeplinită:

- (a) actele sunt trimise și primite utilizând servicii de distribuție electronică înregistrată calificate în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului;
- (b) după începerea procedurii juridice, destinatarul și-a dat acordul expres ca instanța sau autoritatea sesizată să utilizeze respectivul cont de utilizator în scopul notificării sau comunicării documentelor în cursul acțiunilor în justiție.”;

(11) Articolele 17 și 18 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 17

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 18, acte delegate de modificare a anexelor I, II și IV pentru a actualiza formularele-tip sau pentru a aduce modificări tehnice formularelor menționate.”.

Articolul 18

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Se conferă Comisiei, pentru o perioadă de timp nedeterminată [*de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 17.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 17 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Prin decizia de revocare ia sfârșit delegarea competențelor specificată în decizia respectivă. Decizia intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în textul deciziei. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare*.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 17 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului menționat, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”;

(12) Se introduc următoarele articole 18a și 18b:

„Articolul 18a

Instituirea unui sistem informatic descentralizat

Comisia adoptă acte de punere în aplicare de instituire a sistemului informatic descentralizat menționat la articolul 3a. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18b alineatul (2).

Articolul 18b

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”;
- (13) Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Neprezentarea pârâtului la înfățișare

1. Atunci când o citație sau un act echivalent a trebuit să fie transmis într-un alt stat membru în vederea notificării sau comunicării, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, și pârâtul nu s-a prezentat la înfățișare, pronunțarea hotărârii se suspendă până când se stabilește dacă notificarea, comunicarea sau remiterea a avut loc în timp util pentru ca pârâtul să își poată pregăti apărarea și că:
 - (a) actul a fost notificat sau comunicat conform unei proceduri prevăzute de dreptul intern al statului membru de destinație pentru notificarea sau comunicarea actelor, în cauzele interne, către persoanele aflate pe teritoriul său sau
 - (b) actul a fost în fapt remis pârâtului sau la domiciliul acestuia prin alt mijloc prevăzut în prezentul regulament;
2. Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), judecătorul poate pronunța o hotărâre în lipsa unei dovezi privind efectuarea notificării sau comunicării ori remiterii, dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
 - (a) actul a fost transmis printr-unul din mijloacele prevăzute în prezentul regulament;
 - (b) de la data transmiterii actului s-a scurs un termen considerat adecvat de către judecător în acel caz, dar nu mai puțin de șase luni;
 - (c) nu a putut fi obținut niciun tip de certificat, cu toate că autoritățile sau organismele competente ale statului membru de destinație au întreprins toate demersurile rezonabile în sensul obținerii acestuia.
3. Atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (2), se fac eforturi rezonabile pentru a informa pârâtul prin toate canalele de comunicare disponibile, inclusiv prin mijloace tehnologice moderne de comunicare, pentru care instanța sesizată cunoaște o adresă sau un cont, că a fost inițiată o procedură împotriva sa.
4. Sub rezerva dispozițiilor de la alineatele (1) și (2), în cazuri urgente, judecătorul poate dispune orice măsură provizorie sau asiguratorie.

5. Atunci când un act de sesizare a instanței a trebuit transmis în alt stat membru în scopul notificării sau comunicării, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament, și a fost pronunțată o hotărâre împotriva pârâtului, care nu s-a prezentat la înfățișare, judecătorul are competența de a dispune repunerea în termen a pârâtului pentru exercitarea unei căi de atac dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:
- (a) pârâtul nu a luat cunoștință de actul respectiv în timp util pentru a se apăra sau nu a luat cunoștință de hotărâre în timp util pentru a exercita o cale de atac, din motive care nu îi sunt imputabile;
 - (b) mijloacele de apărare ale pârâtului nu apar lipsite de orice temei.
- Cererea de repunere în termen este inadmisibilă dacă nu a fost formulată într-un termen rezonabil începând din momentul în care pârâtul a avut cunoștință de hotărâre.
- O astfel de cerere este inadmisibilă dacă este formulată după mai mult de doi ani de la data pronunțării hotărârii.
6. După expirarea perioadei de doi ani de la data pronunțării hotărârii menționate la alineatul (2), dispozițiile de drept național care permit o repunere extraordinară în termen pentru exercitarea unei căi de atac nu se pot aplica pentru a contesta recunoașterea și executarea hotărârii într-un alt stat membru.
7. Alineatele (5) și (6) nu se aplică în cazul hotărârilor privind starea civilă sau capacitatea juridică a persoanelor.”;
- (14) La articolul 23, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „(1) Statele membre îi comunică Comisiei informațiile menționate la articolele 2, 3, 3c, 4, 10, 11, 13 și 15. Statele membre transmit Comisiei dacă, în conformitate cu legislația lor, un act trebuie notificat sau comunicat într-un termen determinat, după cum se menționează la articolul 8 alineatul (3) și la articolul 9 alineatul (2).”
- (15) Se introduce următorul articol 23a:

„Articolul 23a
Monitorizare

1. Cel târziu în termen de *[doi ani de la data aplicării]*, Comisia stabilește un program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament.
 2. Programul de monitorizare stabilește prin ce mijloace vor fi colectate datele și alte dovezi necesare, precum și intervalele de colectare a acestora. Acesta precizează măsurile care trebuie luate de Comisie și, respectiv, de statele membre pentru colectarea și analizarea datelor și a altor dovezi.
 3. Statele membre îi furnizează Comisiei datele și alte probe necesare în vederea monitorizării.”
- (16) Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

Evaluare

1. Nu mai devreme de [*cinci ani de la data aplicării prezentului regulament*], Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport conținând principalele sale constatări.
 2. Statele membre îi furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului.”
- (17) Anexa la prezentul regulament se adaugă ca Anexa IV.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la[*18 luni după intrarea în vigoare a prezentului regulament*].

Cu toate acestea:

- (a) articolul 1 punctul (14) se aplică începând cu[*12 luni după intrarea în vigoare*] și
- (b) articolul 1 punctele (3), (4) și (5) se aplică începând cu[*24 de luni după intrarea în vigoare*].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 31.5.2018
COM(2018) 379 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor)

{SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

„ANEXA IV

**Confirmare de primire care se folosește pentru notificarea sau comunicarea efectuată
prin intermediul serviciilor de curierat în temeiul articolului 14**

CONFIRMARE DE PRIMIRE pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin intermediul serviciilor de curierat <i>[articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 1393/2007]</i>		NUMĂRUL DE REFERINȚĂ UNIC AL TRIMITERII:	
EXPEDITOR: Nume:	DESTINATAR: Nume	Numele beneficiarului:	
		Semnătura beneficiarului:	
CONFIRMAREA TREBUIE RETURNATĂ LA URMĂTOAREA ADRESĂ:	ADRESA DE LIVRARE:	DATA LIVRĂRII/RETURNĂRII ACTULUI: zz ll aaaa	
Strada: Nr.	Strada Nr.	LIVRAT către:	RETURNAT din cauză că:
Localitate:	Localitate	Destinatar: ☐	Nu se cunoaște adresa: ☐
Cod poștal:	Cod poștal	Reprezentant: ☐	Destinatar necunoscut: ☐
Țara:	Țara:	Persoană adultă care locuiește la aceeași adresă: ☐	Neridicat: ☐ Primire refuzată ☐
Pentru furnizorul de servicii de curierat:		Angajat al destinatarului: ☐	Destinatar mutat: ☐